

Erhvervsministeriet

Att.:

Signe Winther Jensen swj@sik.dk

Jonas Fanø Hessel jfh@sik.dk

Otto Friis Uhrbrand otfruh@em.dk

Den 16. august 2021

General Product Safety Regulation (GPSR)

Nedenfor følger Dansk Erhvervs svar på specialudvalgshøring i relation til General Product Safety Regulation (GPSR), idet vi bemærker, at vi forbeholder os at vende tilbage med yderligere bemærkninger henset til den korte frist hen over sommerferien.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv hilser revisionen af det generelle produktsikkerhedsdirektiv velkommen, herunder særligt det forhold, at forslaget tilsigter at skabe overensstemmelse med de principper og definitioner, der findes i den harmoniserede del af produktsikkerhedslovgivningen og markedsovervågningsforordningen samt at reguleringen nu foreslås at ske ved forordning i stedet for direktiv.

Der er imidlertid en del forhold, som kræver en yderligere afklaring ligesom der er dele af forslaget, som synes at være u hensigtsmæssige eller undergravende for funktionen af det indre marked, den lige konkurrence og/eller forbrugersikkerheden.

Specifikke bemærkninger

Hvilke aktører kan anses for at have ”markedsført” eller ”gjort produkter tilgængelige” på markedet? - Artikel 4 og 5

Som Dansk Erhverv har anført i forbindelse med tidligere høringer, er det nødvendigt, at online markedspladser anerkendes som ”økonomiske aktører”, der kan placere eller tilgængeliggøre produkter på det europæiske marked, og gøres ansvarlige som digitale importører på linje med fysiske importører.

Ved formuleringen af artikel 4 og 5 i forslaget til GPSR bliver onlinemarkedspladserne reelt den eneste aktørtype, som er direkte involveret af salget af produkter fra tredjelande til europæiske forbrugere, og hvis indtjening er direkte knyttet til salget af de pågældende produkter, som ikke får et reelt ansvar efter produktsikkerhedslovgivningen.

Det snævre fokus i ansvarsmæssig forstand på, om en aktør har økonomisk ejerskab til et produkt er forældet, når det drejer sig om salg af produkter fra tredjelande til EU forbrugere. Digitalisering på det

globale marked for salg af produkter har gjort det nødvendigt at gentænke dette princip, hvis man fortsat vil beskytte forbrugerne og det indre markeds funktion.

Når det derimod gælder salg eller formidling af produkter, som allerede er importeret til EU (enten fysisk eller digitalt) vil det fortsat være muligt at arbejde med det traditionelle system, da dette allerede sikrer forbrugerne og det indre marked tilstrækkeligt.

Hvilke produkter er omfattet af forslaget? - Artikel 2

Det bør konkret afklares, hvilke dele af forslaget, der finder anvendelse for de produkttyper, som samtidig er omfattet af en eller flere af den harmoniserede lovgivning (NLF). I den forbindelse synes det ganske afgørende, at man både i relation til sikkerhedsvurderinger, oplysningskrav mv. ikke stiller virksomhederne i en situation, hvor de ikke kan regne med, at den regulering (direktiv eller forordning) der har til formål at gøre udtømmende op med krav til netop denne specifikke produkttype, også faktisk indeholder de krav som stilles i produktsikkerhedsmæssig sammenhæng.

Det vil skabe unødvendige byrder og uklarhed i regelfortolkning og –efterlevelse, hvis dette ikke gøres klart og der yderligere tillades uoverensstemmelse mellem kravene til specifikke produkttyper i de to lovgivninger.

På den baggrund bør der allerede nu udarbejdes specifikke vejledninger og oversigter, der nærmere redegør for, hvilke aspekter af det nye forslag til GPSR, som Kommissionen ikke mener er omfattet af de specifikke harmoniserede reguleringer (forordninger eller direktiver).

Mærkningskrav på produkter – artikel 8, 9 og 10

Det lader til, at forslaget stiller krav om, at der både skal påtrykkes fysisk og elektronisk adresse for fabrikant og importør. Henset til den tilgængelige plads på et givent produkt ville det være formålstjenesteligt om man nøjedes med krav om enten den fysiske eller den elektroniske adresse på selve produktet.

Samtidig bør man overveje, hvilket formål disse krav har til hensigt at opnå i de forskellige situationer, jf. også nedenfor om vores bemærkninger til artikel 18 og 20.

Teknisk dokumentation for sikkerheden af produkter - artikel 8, 9 og 10

I forbindelse med indførelsen af mere specifikke krav til sikkerhedsvurderingen af produkter, der ikke er omfattet af den harmoniserede lovgivning, bør der udarbejdes nærmere vejledning om, hvad der forventes af en sådan sikkerhedsvurdering. Både af hensyn til fabrikanten, men også af hensyn til importøren, der skal påse, at fabrikanten har levet op til sine forpligtelser.

I denne forbindelse er det også vigtigt, at de konkrete krav bringes så tæt på de krav, der stilles efter den harmoniserede lovgivning. Både i relation til form og procedure.

Hvilken dokumentation skal importøren opbevare i 10 år? - artikel 10, 9.

Efter den harmoniserede produktsikkerhedsovgivning skal importøren alene opbevare overensstemmelseserklæringen for et produkt i 10 år.

I forslaget til GPSR fremgår det, at den "tekniske dokumentation" skal opbevares i 10 år. Den tekniske dokumentation kan være meget omfangsrig og det er derfor nødvendigt, at det nærmere specificeres, hvilken del af den dokumentation, som Kommissionen forventer, at der udfærdiges for et produkt omfattet af GPSR, der er pligt til at opbevare hos importøren.

Krav ved online salg i traditionelle webbutikker i artikel 18

De krav som stilles til onlinesalg i artikel 18, retter sig udelukkende mod de aktører, der i forvejen anses som "økonomiske operatører" og er omfattet af ansvarsrollerne produktsikkerhedslovgivningen. Det vil sige produkter, hvor der er en europæisk importør og evt. også en europæisk distributør. Produkter der sælges gennem en sædvanlig webbutik.

Det er de samme oplysningskrav, som stilles til online markedspladser i forslagets artikel 20.

I modsætning til hvad der gælder for online markedspladser findes der imidlertid allerede mange krav til undersøgelser og dokumentation, der skal foretages og indhentes af de nævnte økonomiske aktører forud for, at et produkt bringes til salg på en sædvanlig webshop det europæiske marked af europæiske importører eller distributører.

Hensynet bag oplysningskravene formodes bl.a. at være en højere grad af transparens for forbrugeren således at denne kan tage en informeret beslutning om hvilken risiko vedkommende påtager sig ved købet.

Der er imidlertid en væsentlig forskel på den situation, hvor forbrugeren køber et produkt fra et tredjeland gennem en online markedsplads eller en hjemmeside i et tredjeland, som ikke foretager nogle forudgående undersøgelser af lovligheden og ikke har produktansvaret, og den situation, hvor forbrugeren køber et produkt gennem en europæisk webshop, der selv eller gennem en importør tager ansvaret i henhold til den stramme europæiske produktsikkerhedslovgivning.

I den forbindelse synes det meget lidt relevant for forbrugeren at tage kontakt til en fabrikant i et 3. land, hvis der er en europæisk importør. Hele ideen med at have et importøransvar i EU-lovgivningen er jo netop at skærme de europæiske forbrugere mod at skulle søge deres krav eller oplysningsbehov dækket i et tredjeland.

På denne baggrund, og da det fremsatte forslag til omfanget af oplysninger der skal være til stede i forbindelse med en hvilken som helst online annonce synes meget omfangsrigt og uproportionalt, bør oplysningskravene begrænses til salget omfattet af artikel 20 og evt. salg fra aktører i tredjelandes selvstændige webshops.

I forhold til sædvanligt onlinesalg gennem sædvanlige europæiske webshops, hvor forbrugeren indgår aftalen med webshoppen, bør oplysningskravene i den nuværende lovgivning bibeholdes og ikke udvides. Den nuværende lovgivning omfatter bl.a. allerede krav om visning af advarsler og oplysninger, der er afgørende for forbrugers beslutning om at købe produktet.

Endelig bør den danske regering gøre Kommissionen opmærksom på, at desto flere krav der lægges på sædvanlige webshops og deres importører samtidig med, at man fastholder, at det kun er disse og ikke

online markedspladser, der skal leve op ansvarsreglerne i produktsikkerheds- og produktansvarslovgivningen, desto mere presser man de pågældende virksomheder, der gør brug af en traditionel forretningsmodel til at omstille sig til en online markedsplads med henblik på at spare de omkostninger, der naturligt er forbundet med kvalitets- og compliancekontrol af produkters lovlighed og sikkerhed forud for salget.

Særlige bestemmelser om online markedspladser i forhold til produktsikkerhed - artikel 20

Som vi tidligere har anført her og i en række høringssvar i forbindelse med bl.a. forslaget til Digital Service Act, Markedsovervågningsforordningen, Blue Guide og evaluering af den harmoniserede produktsikkerhedslovgivning (NLF), finder Dansk Erhverv det nødvendigt for beskyttelsen af konkurrencen på det indre marked og forbrugersikkerheden, at online markedspladser, der lader sælgere fra tredjelande få adgang til salg til europæiske forbrugere, påtager sig samme ansvar som en importør efter produktsikkerhedslovgivningen. Det vil i praksis sige, at onlinemarkedspladserne for så vidt angår disse produkter bør tilpligtes at foretage visse forudgående undersøgelser af sikkerhed og lovlighed i overensstemmelse med den regulering der findes for importører i de forskellige produktsikkerhedslovgivninger.

Vi henviser i den forbindelse til de nævnte høringssvar, som i vidt omfang kan findes på www.dansk-erhverv.dk eller kan eftersendes.

I denne forbindelse bør den danske regering gøre Kommissionen opmærksom på, at effektiviteten af produktansvarsdirektivet ligeledes undergraves, hvis dette ansvar ikke etableres. Således vil hverken køber eller en nabo til en køber af et produkt fra en sælger i et 3. land, der er defekt og f.eks. forårsager brand i en etageejendom, kunne få erstatning for hverken tings- eller personskade fra en erhvervsdrivende, hvis det er købt på en online markedsplads rettet mod Europa, medmindre forbrugeren kan søge sit krav dækket hos sælgeren i et tredjeland. Dette vil i praksis være umuligt og i strid med formålet med både produktsikkerhedslovgivningen og produktansvarslovgivningen.

I forhold til oplysningskravene i artikel 20, litra a-d, synes det uproportionalt og irrelevant, at online markedspladser skal stille de angivne oplysninger til rådighed, når sælgeren er enten europæisk importør eller distributør af produktet, se i denne forbindelse vores bemærkninger til artikel 18.

Tilbagekaldelsesprocedurer og notifikationssystemer - Artikel 23-34

Dansk Erhverv er umiddelbart positive overfor forslagets forsøg på at skabe en mere effektiv proces for tilbagekaldelser. Henset til tidsrammen har vi imidlertid ikke haft lejlighed til at se nærmere på det konkrete indhold.

Vi vil derfor bemærke, at vi er enige i, at der klart ses et behov for mere effektive tilbagekaldelser og et langt mere effektivt, brugervenligt og gennemsigtigt system for registrering af de produkter, som markedsovervågningsmyndigheder eller virksomheder har anmeldt som farlige eller ulovlige og på den baggrund tilbagekaldes. Det nuværende system "Safety Gate" opfylder langt fra behovet.

Vi står naturligvis til rådighed for svar eller uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Betina Schiønning
Chefkonsulent